U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Praze**, se sídlem Žitná 12, Praha 2 – Nové Město, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2010, čj. 2886/10-1500-105219, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2011, čj. 10 Af 37/2010 – 55,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce napadl u Městského soudu v Praze žalobou rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu Praha – západ ze dne 14. 12. 2009. Tímto rozhodnutím finanční úřad zamítl odvolání proti platebnímu výměru ze dne 3. 6. 2009 na daňové penále.

[2] Městský soud vyzval žalobce, aby uhradil soudní poplatek za řízení o žalobě. Na základě žádosti žalobce soud několikrát prodloužil lhůtu pro zaplacení poplatku. Následně žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků. Soud návrh na osvobození od soudních poplatků zamítl z důvodu, že žalobce nepředložil doklady, z nichž by bylo možno komplexně posoudit jeho majetkovou situaci. Doložil sice, že starobní důchod mu je vyplácen pouze ve výši exekučně nepostižitelného minima, a tvrdil, že vlastní pouze jednu nemovitost, která je exekučně obestavena. Z vyjádření žalobce nicméně plyne, že se zdržuje převážně v zahraničí, dopisy jsou psány z Curychu. Je tedy zřejmé, že jediným zdrojem příjmů žalobce nemůže být exekučně nepostižitelné minimum starobního důchodu vypláceného Českou správou sociálního zabezpečení. Žalobce tak nepochybně musí mít k dispozici i další finanční prostředky, jejichž zdroj ani výši soudu nesdělil a neprokázal. Městský soud uzavřel, že žalobce soudu neosvětlil a komplexně nedoložil svoji majetkovou situaci.

[3] Proti usnesení soudu o zamítnutí návrhu na přiznání osvobození od soudních poplatků podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. Usnesení napadá v plném rozsahu a navrhuje jeho zrušení, neboť je dle jeho názoru protiústavní. Stěžovatel uvádí, že vzhledem ke svému pobytu v zahraničí si vyhrazuje právo kasační stížnost podrobněji odůvodnit po seznámení se s obsahem napadeného usnesení městského soudu a po vyřešení svého právního zastoupení v soudním řízení. Současně v kasační stížnosti upozorňuje na „skandální zásah ČAK do jeho práv na právní zastoupení“. Tento zásah patrně spočívá v tom, že byl žalobce vyškrtnut ze seznamu advokátů. Stěžovatel se dále vyjadřuje k řadě otázek týkajících se postupů státních orgánů, které jsou v rozporu s mezinárodními závazky ČR a jež mají svůj základ v tom, že dosud nebyly zákonem stanoveny podmínky a podrobnosti soudní ochrany práv zaručených mezinárodními smlouvami, jako je Úmluva o zákazu nelidského zacházení, Trestněprávní úmluva o korupci a Občanskoprávní úmluva o korupci. Stěžovatel uvádí, že je od roku 2000, kdy vymáhal právo na odměnu za poskytnuté právní služby, terčem perzekuce ze strany orgánů státní moci. Do této perzekuční linie zapadá dle stěžovatele i vražda JUDr. E. V., který jej zastupoval ve sporech s ČSSD a ČAK. Zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků se dotýká pouze tvrzení stěžovatele, dle něhož je protiústavní a absurdní, je-li zpoplatňována soudní ochrana práv zaručených označenými mezinárodními smlouvami, které podléhají dokonce mezinárodní trestněprávní ochraně. Pro srovnání stěžovatel zmiňuje, že ochrana v řízení o nesprávném úředním postupu či rozhodnutí správního orgánu je ze zákona osvobozena od soudních poplatků.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Nejvyšší správní soud musel nejprve uvážit, zda kasační stížnost je bezvadná, a tudíž schopná meritorního projednání. Z § 106 odst. 1 s. ř. s. plyne, že stěžovatel je povinen v kasační stížnosti uvést, z jakých důvodů napadá rozhodnutí krajského soudu. To znamená, že musí vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl krajský soud dopustit a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 – 59, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS; všechna zde cit. rozhodnutí NSS jsou přístupná též na www.nssoud.cz). Kasační stížnost může účinně směřovat jen proti těm důvodům soudního rozhodnutí, na nichž je postaveno (viz usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009 – 77). V nyní posuzované věci se tvrzení, která stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti, zcela míjí s důvody, na nichž spočívá rozhodnutí městského soudu o zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků (srov. bod [2] a [3] shora). Tvrzení stěžovatele obsažená v kasační stížnosti vůbec nesouvisí s problematikou individuálního osvobozování od soudních poplatků, a dokonce ani s předmětem řízení o žalobě.

[6] Městský soud proto v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval stěžovatele usnesením čj. 10 Af 37/2010 – 58 k odstranění vad kasační stížnosti, tj. doplnění konkrétních právních a skutkových důvodů, pro něž napadá rozhodnutí městského soudu. Současně jej poučil o následcích nesplnění výzvy. V reakci na tuto výzvu doplnil stěžovatel kasační stížnost podáním ze dne 7. 8. 2011. V něm však pouze rozhojnil svoji zcela mimoběžnou argumentaci, která nikterak nesouvisí s otázkami řešenými v napadeném usnesení.

[7] Jedinou kasační námitkou, kterou lze snad vyvodit z doplnění kasační stížnosti a která souvisí s předmětem řízení o kasační stížnosti, byť vcelku okrajově, je tvrzení o protiústavnosti povinnosti platit soudní poplatek za řízení, jehož předmětem je ochrana práv zaručených mezinárodními smlouvami. Tato námitka je však nepřípustná, neboť ji stěžovatel poprvé uplatnil až v řízení o kasační stížnosti, ačkoliv tak mohl učinit již v řízení před městským soudem (§ 104 odst. 4 s. ř. s., k aplikaci tohoto ustanovení na řízení o kasační stížnosti proti usnesení o neosvobození od soudních poplatků viz rozsudek NSS ze dne 16. 2. 2006, čj. 7 Afs 198/2005 – 41). Nejvyšší správní soud tak k této námitce nemohl přihlédnout.

[8] Stěžovatel vytýká městskému soudu, že jej vyzval k odstranění vad kasační stížnosti, aniž byl stěžovatel zastoupen advokátem, tj. že nevyčkal s vydáním výzvy do doby, než si stěžovatel obstará zastoupení. Nejvyšší správní soud předně poukazuje na svoji konstantní judikaturu, dle níž v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem (podrobně viz rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 – 37). Ostatně stěžovatel sám právnické vzdělání má.

[9] Skutečnost, že stěžovatel nebyl při podání kasační stížnosti ani poté zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), byť současně avizoval svůj záměr nechat se zastoupit v budoucnu, nebránila tomu, aby soud vyzval přímo stěžovatele k odstranění nedostatků kasační stížnosti dle § 106 odst. 3 s. ř. s. Je totiž věcí stěžovatele, aby si včas zajistil zastoupení, popř. aby požádal soud o ustanovení zástupce z řad advokátů dle § 35 odst. 8 s. ř. s. Stěžovatel však žádným z těchto způsobů nepostupoval, a bylo proto jen na jeho odpovědnosti, aby sám (bez odborné pomoci) odstranil vady kasační stížnosti. Městský soud tedy postupoval správně, jestliže stěžovatele vyzval k odstranění vad kasační stížnosti, ačkoliv stěžovatel žádal o sečkání do doby, než si vyřeší otázku zastoupení v řízení. Právo stěžovatele na právní pomoc, zaručené čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, porušeno nebylo. Nic nebránilo stěžovateli v tom, aby poté, co obdržel usnesení městského soudu, jímž byl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce, si urychleně sjednal zastoupení a vady odstranil v součinnosti se svým zástupcem.

[10] Lze tedy shrnout, že vady kasační stížnosti nebyly odstraněny ve stanovené lhůtě ani přes řádně učiněnou výzvu městského soudu. Kasační stížnost tak i nadále neobsahuje jedinou přípustnou kasační námitku, z níž by bylo patrné, proč stěžovatel považuje rozhodnutí městského soudu za nezákonné a jaké nedostatky tohoto rozhodnutí či jemu předcházejícího řízení má Nejvyšší správní soud přezkoumat. Tento nedostatek kasační stížnosti brání jejímu projednání. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl na základě § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. (shodně rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2011, čj. 8 Afs 1/2011 – 114).

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s., dle něhož v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá nárok na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2011

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu